

За злж честь слѹчисе и единиц си-
ленц вѣтре, и даждв вѣлеши като нѣ
бедро. За тѣи пѣтници-тѣ се прино-
дихъ да приношуватъ 8 една ѹсамоте-
на гостилница въ срѣдѣ горы-тѣ, зако-
ято можеше да помыслитъко, че мно-
го пѣти разбойници-тѣ тамъ сѧ и врь-
шили трыговїј-тѣ.

Слѣдѣ тѣи, като вечерихъ, аѣ-
гнахъ си, за да мождятъ въ дрѹгїй де-
нь рано да послѣдоватъ пѣта си. И
защото вѣхъ ѹтрудены, тѣтаки за-
спахъ дзлбско.

Само абба Менрадѣ остана буде-
нц до срѣд-ношь, колѣничилъ предъ мас-
кѣтѣ, врѣхъ којто имаше една запа-
лѣна сѣвшъ, да чете и да се моли. А
Генрихъ беше легналъ и заспалъ тиѣничко
въ сѣшкѣтѣ стаіж.

Но по него часу едно голѣмо смѣ-
щеніе чує предъ кѣшкѣтѣ. Сидни гласо-